

Дјечији сабор кроз ријечи Светог Владике Николаја

Дјечији сабор кроз ријечи Светог Владике Николаја
(Молитве на језеру – одломак)

У подне деца се скупљају на језеро, да се купају у сунцу и води.

Господе, како се диви сва природа невиности! Мучни и намучени аргати у присуству грешника – језеро и сунце преображавају се у присуство деце. Како величанствен храм Господњи постаје језеро, када су деца на њему, и како узбуђен првосвештеник сунце, кад се зраци његови укрсте за зрацима душе детиње.

Пустите децу нека приђу к мени, шапће сва природа, и разумећете, да сам и ја дете. Према разбојницима и ја се правим разбојником, према деци и ја сам дете. Бездушницима и ја се чиним бездушном, светитељима ја сам олтар. Ко тражи зверу у мени, послаћу му зверу у сретање; ко тражи Бога у мени, показаћу му Га. Грешници ме именују кланицом, праведници жртвеником. Само невиности откривам се као невиност, и деца Божјој као дете Божје.

Пустите децу нека приђу к мени, виче гласно Син Девојачки, и деца Му једино

и прилазе. Паклу огњеном биће одговорни они, који бране деци приступ Сину Божјем. Јер нити сами прилазе нити даду другима да приђу.

Зашто децу, Господе, зашто децу иштеш? – питају створени и нерођени Рођенога и Нестворенога. Као кипови камени такви су створени и нерођени, покрећу се ветровима светским. А Рођени и Нестворени покреће се животом изнутра, и ветрови светски беже од Њега.

Зато што сам и ја дете, зато иштем децу. Варалице виде у Мени варалицу, безбожници безбожника, и властодршцу отмичара власти. Фарисеји питају: ко је овај? и не могу да се досете, а мудрице овога света лове Ме на своју земаљску мудрост.

Само Ме деца познају, јер сам и Ја дете. Као дете нисам свој, и као дете не тражим славу за себе. Као дете не мислим ништа од себе, и не говорим ништа од себе, и не делама ништа од себе. Него као дете мислим оно, чему ме Отац мој учи, и говорим оно што чујем, и делама оно што видим.

Деца престају бити децом, а Ја никад не престајем бити дете. Деца престају бити децом због злих вођа својих, који им забрањују сталан боравак са мношћом, и уче их старачкој мудрости света. А ја не престајем бити дететом, јер се храним вечно младом мудрошћу неба.

Благо онима, који се у старости отресу својих злих вођа и њихове мудрости, што чини старим, и болесним, и мртвим. Ко се обрати к Мени, ако је и остарео од света, учинићу га дететом, и као вечито дете цароваће у царству Мојем, у које старци светски немају приступа.

Кажем вам, царство Моје царство је деце.

Заиста, створени неће видети светлости царства Божјега, него само рођени. Оно што је Моје, што је као Ја, оно ће бити са Мношћом.

Излупаће се камени кипови, што их светски ветрови покрећу, и њихов пепео биће игра ветрова. А деца, што се покрећу животом изнутра, ући ће у вечити живот.

Господе Лучезарни, и Вечито Дете у крилу Свете Триаде, помози ми невиношћу својом, највећом снагом у свима световима, да се родим од Духа Светога.

Да не би као камени кип, створен овим светом, био разлупан и у ветар развејан.

Но да би као рођени младенац био нераздвојен од Тебе у вечности, Кнеже невиности и свих невиних.

mitropolija.com